

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

«Όταν στά άνωτερα και άνωτατα Συνδικαλιστικά "Οργανα της θέσεις της κρατού διορισμένοι, ή Δημοκρατία έμπαιζεται. Καμμία σημασία δὲν έχει ποιοί είναι οι έγκαθετοι και ποιός τούς τοποθέτησε».»

Συνάδελφες,

Τὸ τέλος τῆς δικτατορίας πρέπει νὰ ἐπισφραγίσῃ καὶ τὸ τέλος ἐνὸς τρόπου ζωῆς, ποὺ εἶχε ίσχύσει δχι μόνο στὰ μαῦρα χρόνια τῆς ἐπταετίας, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἀπ' αὐτή.

Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Ἰούλη '74 καὶ οἱ μετέπειτα πολιτικές, κοινωνικές καὶ οἰκονομικές ἔξελίξεις, ἐπιβάλλουν τὴν ἔκφραση τῶν μεταδικτατορικῶν προσδοκιῶν τοῦ ἐργαζόμενου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, μέσα ἀπὸ Δημοκρατικὰ Συνδικαλιστικὰ Σχῆματα, ποὺ θὰ προχωρήσουν στὴν ἀναμόρφωση δλόκληρου τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος τῆς χώρας μας, κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε αὐτὸν νὰ γίνη θεμέλιο τῆς Δημοκρατίας.

Ἡ νοοτροπία, οἱ μέθοδοι καὶ γενικὰ οἱ ἀντιλήψεις ποὺ γέννησαν, διευκόλυναν καὶ ἀνέχτηκαν τῇ δικτατορίᾳ, πρέπει νὰ μείνουν στὸ παρελθόν. Γι' αὐτὸν ἀπαιτεῖται ἡ συνειδητή, συνεπής καὶ ἀγωνιστικὴ κινητοποίηση δλῶν τῶν ἐργαζομένων, γιὰ ἔνα νέο, σωστὸ προσανατολισμό τῶν συνδικαλιστικῶν διεκδικήσεων, γιὰ προβληματισμό, μελέτη καὶ προβολὴ τῶν θέσεων καὶ μεθόδων δράσης ποὺ ἀνταποκρίνονται στὴν ἐποχή μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ συνεχῆ ἐπαγρύπνηση πάνω στὶς γενικώτερες κοινωνικές καὶ πολιτικές ἔξελίξεις ποὺ καθορίζουν τὴν ἴδια μας τὴν ζωὴν.

Μὲ τὶς παραπάνω βασικές διαπιστώσεις καὶ τὴν πεποίθηση πώς εἶναι ἀναγκαῖα ἡ δημιουργία ἐνὸς φορέα, ποὺ θὰναι ἐκφραστῆς τῆς καινούργιας συνδικαλιστικῆς ἀντίληψης καὶ τοποθέτησης τῶν ἐργαζομένων στὴν ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, οἱ δημοκρατικὲς δυνάμεις τοῦ χώρου ἐργασίας μας, ζυμωμένες μέσα στὴν ἀντιδικτατορικὴ πάλη, κατεβαίνουν στὸ συνδικαλιστικὸ στῦβο μέ τὴ δημιουργία τῆς ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ.

Βασικὲς ἀρχές καὶ σκέψεις πού κυριαρχοῦν στὴ κίνησή μας εἶναι ὅτι:

Τὰ ἐπαγγελματικά μας προβλήματα καὶ ἡ λύση τους δὲν εἶναι πράγματα νοητὰ ἔξω ἀπὸ ἔνα σύστημα ὁμαλῶν δημοκρατικῶν κοινωνικοπολιτικῶν διαδικασιῶν ποὺ νὰ ἐγγυᾶται τὴ δίκαιη καὶ κατὰ προτέραιότητα ἵκανοποίησή τους

Ο ἀπολιτικὸς συνδικαλισμὸς ἀποδείχτηκε μιὰ μεγάλη ἀπάτη ποὺ μέχρι σήμερα χρησιμοποίησε ἡ ἐργοδοσία, οἱ κυβερνήσεις της, ἡ ἔξουσία καὶ οἱ διάφοροι μηχανισμοὶ ὑποκατάστατα της, μέ σκοπὸ τὴ διαφθορά καὶ καθυπόταξη τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος στὰ διάφορα δργανωμένα οἰκονομικὰ συμφέροντα.

μας μέ τὸν ἐργοδότη πρέπει νὰ καταργηθῇ καὶ τὴ θέση του νά καταλάβει
ἔνας καινούργιος πού θὰ καθορίζῃ, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ὑποχρεώσεις, καὶ τὰ δι-
καιώματά μας σάν ὑπαλλήλων καὶ σάν ἀτόμων, πού θὰναι ἐκφραστῆς τῆς
σημερινῆς ζωῆς τῆς Τράπεζας ἀλλά καὶ πού θά μπορεῖ ν' ἀντιμετωπίσῃ
τὴν αὐριανή της διάσταση.

‘Η’ ἔβδομάδα τῶν 5 ημερῶν, ἡ τριακονταπενταετία μέ ὑποχρεω-
τικὴ ἔξοδο, ἡ κατάργηση τῶν σέ βάρος τοῦ γυναικείου προσωπι-
κοῦ διακρίσεων ώς πρὸς τὸ δριον ἡλικίας, ἡ συνταξιοδότηση τῶν μητέ-
ρων στὰ 15 χρόνια, ἡ κατάργηση τῶν δργανικῶν θέσεων μέχρι καὶ τοῦ
βαθμοῦ τοῦ Τμηματάρχου Α’, ἡ συμμετοχὴ στὴ Διοίκηση τῆς Τράπεζας,
ἡ οὐσιαστικὴ συμμετοχὴ στὰ πειθαρχικά, ἀναθεωρητικά καὶ προαγωγικά
συμβούλια, ἡ ἵση μεταχείριση κέντρου καὶ ἐπαρχίας στίς σπουδαστικές
καὶ μετεκπαιδευτικές προσπάθειες πρέπει νὰναι τὰ θεμέλια τοῦ καινούρ-
γιου δργανισμοῦ.

Στήν οἰκονομική ἀστάθεια πού χρόνια τώρα ἐλαττώνει τὴν ἀγοραστική
ἀξία τοῦ μισθοῦ μας, νὰ ἀντιπαραταχθῇ μιά Ἐθνική Συλλογική Σύμβαση,
ποὺ νά καθιερώνει αὐτόματη τιμαριθμικὴ ἀναπροσαρμογή τῶν μισθῶν καὶ
ἡμερομισθίων, ἀφοῦ πρῶτα καλυφθῇ ἡ ἀπόσταση πού μᾶς χωρίζει ἀπὸ
τὴν ἄνοδο τοῦ τιμαρίθμου κατά τὴν τελευταία 5ετία.

Τίποτα δμως ἀπὸ τὰ πιὸ πάνω δέν μπορεῖ νὰ πάρη προτεραιότητα
καὶ νά βρῇ τὴ σωστή του λύση ἂν προηγούμενα δέν πραγματοποιηθῇ ἡ
κάθαρση, στὴ σωστή καὶ δίκαιη ἔκτασή της. ‘Η ἀποχοντοποίηση, εἶναι
ἡθικὴ ἀξίωση γιά τὸ συμφέρον τοῦ Ἰδρύματος, τῶν ἐργαζομένων σ’ αὐτὸ
καὶ τοῦ Ἐθνους γενικά. Κάθε τί πού ἐπιχειρήθηκε μέχρι σήμερα ἀποτε-
λεῖ παρωδία καὶ προσβολή. ‘Η οἰκοδόμηση καὶ στερέωση τῆς Δημοκρα-
τίας δέν μπορεῖ νά γίνει παρά μόνο μέ τὸ γκρέμισμα τοῦ χουντοφασιστι-
κοῦ μηχανισμοῦ καὶ τῶν πρακτόρων του ἀπὸ κάθε ἰδρυμα δημόσιο ἡ
ἰδιωτικό, ἀπὸ κάθε χῶρο ἐργασίας.

Συνάδελφε,

‘Η ἐπίκληση τῶν λέξεων καὶ τῶν φραστικῶν πυροτεχνημάτων, χω-
ρὶς συγκεκριμένους στόχους, δέν φτάνει γιά νὰ ἀποδείξει τὴν ἰδεολογι-
κὴ φυσιογνωμία ποὺ διεφοροποιεῖ τὸ ἔνα σχῆμα ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ κάνει
ἀπαραίτητη τὴν προσθήκη ἐνδὲς καινούργιου.

Πιστεύουμε δτὶ δέν καλύπτουμε ἀπλῶς ἔνα κενὸ στὸ συνδικαλιστι-
μας χῶρο. Φιλοδοξοῦμε νά φέρουμε στήν ἐπιφάνεια τὸν μόνο ἀληθινὸ
μηχανισμὸ πού μποροῦν νά ἔχουν σήμερα οἱ ἐργαζόμενοι τὴ συνένωση
καὶ δργάνωση τῶν δημοκρατικῶν τους δυνάμεων, πέρα ἀπὸ κάθε κρυφὴ
ἡ φανερὴ ἐξάρτηση.

‘Ας μή ξεχνᾶμε δτὶ ἡ Δημοκρατία δέν εἶναι πολιτικὸ σύστημα ἀλ-

Ο λεγόμενος ἀνεξάρτητος, ἐπαγγελματικὸς ἡ οὐδέτερος συνδικαλισμὸς ἀποδείχθηκε ἀτράνταχτα δτι μόνον κάτι τέτοιο δὲν ὑπῆρξε ποτέ του, ἀλλὰ ἀντίθετα πίσω ἀπὸ τὶς ἡχηρὲς παραπλανητικές αὐτὲς λέξεις κυριαρχοῦν ἡ συναλλαγή, ἡ ἔξαρτηση καὶ ὁ καταποντισμὸς τῶν ἐπαγγελματικῶν προβλημάτων.

Οἱ κοινωνικοπολιτικές διαδικασίες, στὸ σύνολο τους, ξεκινοῦν καὶ περιέχουν καὶ τὸ σύνολον τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων καὶ συνεπῶς αὐταπόδεικτο εἶναι τὸ ἄμεσο ἐνδιαφέρον, μά καὶ τὸ δικαίωμα τῶν ἐργαζομένων γιὰ τὴν ἴσοτιμη συμμετοχή τους στὰ κέντρα ἐκεῖνα πού πέρνονται οἱ ἀποφάσεις καὶ πού τελικὰ ρυθμίζουν τὴν τύχη τους σάν πολιτῶν καὶ σάν ἐργαζομένων.

Συνειδητὸς συνδικαλιστὴς σημαίνει ἐνεργοποιημένος πολίτης.

Ὑπεύθυνο Συνδικαλιστικὸ Δημοκρατικὸ Κίνημα, σημαίνει δργανοπίεσης πρὸ κάθε κατεύθυνση γιὰ τὴν προάσπιση καὶ τὴν προαγωγὴ τῶν συμφερόντων καὶ τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων δλόκληρου τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ πιὸ ζωτικοῦ κομματιοῦ του πού εἶναι ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξη.

Τὰ πιὸ πάνω ἀποτελοῦν μόνον τὸ γενικὸ πλαίσιο τῶν ὅσων ἐκφράζει καὶ προγραμματίζει ἡ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ καὶ πού γιὰ τὴν πραγμάτωσή τους μάχεται στὴν πρωτοπορία.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς διαφέρει ριζικά ἀπὸ τὰ συνδικαλιστικὰ σχήματα ποὺ ἔδρασαν στὴν Τράπεζά μας κατὰ τὴ διάρκεια τῆς δικτατορίας καὶ τὰ ὅποια, ἀνεξάρτητα ἀπὸ ὅποιαδήποτε μεταδικτατορικὴ παραπλανητικὴ ἐμφάνισή τους, παραμένουν στὶς προθέσεις τους καὶ στὶς μεθόδους τοὺς πρότυπα ἐνδὸς παρελθόντος ζεπερασμένου καὶ καταδικασμένου στὴ συνειδηση τῶν δημοκρατικῶν συναδέλφων, ἀσχετα ἀπὸ τὰ ἵκανὰ ἄτομα πού μπορεῖ νάχουν στούς κόλπους τους μερικὰ ἀπ' αὐτά.

Ἡ ἐνότητα τοῦ Συνδικαλιστικοῦ μας δργάνου εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴ λειτουργία του. Ὁ τεμαχισμὸς τῶν ἐπαγγελματικῶν μας αἰτημάτων, περικλείει θανάσιμο κίνδυνο ἀποπροσαντολισμοῦ τῶν συναδέλφων μας. Γι' αὐτὸ καταγγέλουμες κάθε ἀπόπειρα διάσπασης καὶ ἐκλεκτισμοῦ ἀπὸ ὅπουδήποτε καὶ ἄν προέρχεται. Ἀντίθετα δουλεύουμε γιὰ τὴν ἐνιαία ἐμφάνιση τοῦ συνόλου τῶν ἐργαζομένων στὴν ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, γιατὶ μόνον αὐτὴ θὰ ἔξασφαλίσῃ τὴν ἐνοποίηση καὶ τὴν ἔξυγίανση τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων μας.

Ἡ ἔξέλιξη τοῦ προσωπικοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἀξιοκρατική, μέ βασικὸ κριτήριο τὴν ἵκανότητα καὶ τὴν ὑπηρεσιακὴ ἀπόδοση, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει δτι θὰ παραβλεφθοῦν τὰ ὄντικα καὶ ἡθικὰ κίνητρα τῆς πολιτείας γιὰ τὴν ἄνοδο τῆς μορφωτικῆς στάθμης τῶν ἐργαζομένων.

Ο Ὀργανισμὸς, ὁ καταστατικὸς χάρτης πού καθορίζει τὶς σχέσεις

λά καθημερινά βιωμένος τρόπος ζωῆς. Ἀρκετά πιά τὸν χρησιμοποίησε γιά ἐκμεταλλευτική προμετωπίδα, ἡ ντόπια καὶ ξένη οἰκονομική δλιγαρχία.

Γι' αὐτό, ἀπὸ σένα συνάδελφε, πού τά ἵδανικά καὶ οἱ ἐπιδιώξεις σου δοκιμάζονται μέσα στήν σημερινή ἀβεβαιότητα, ἡ κίνησή μας, ζητᾶ τή συμπαράσταση καὶ τήν ἐνεργὸν συμμετοχή σου.

*Αθήνα, Ιούνιος 1975

Μὲ συναδελφικούς χαιρετισμούς

ΑΛΜΠΑΝΗΣ ΝΙΚ.	(Κολωνακίου)	ΜΙΡΛΙΑΟΥΝΤΑΣ ΑΡ.	(Θεσ/νίκης)
ΑΡΓΥΡΟΥ - ΠΟΥΠΟΥ ΣΑΝ.	(Πειραιῶς Α')	ΜΟΣΧΟΒΑΚΗ ΖΑΜΠ.	(Πειραιῶς Α')
ΒΕΡΙΓΑΚΗΣ ΝΙΚ.	(Πειραιῶς Α')	ΜΠΕΘΑΝΗΣ Κ.	(Έρυθρων)
ΓΙΩΓΟΣ ΓΙΩΡ.	(Κορυδαλλοῦ)	ΜΠΕΡΚΑΣ Χ.	(Διοίκηση)
ΔΑΛΚΑ ΑΣΗΜ.	(Πειραιῶς Α')	ΜΠΟΝΑΝΟΣ Γ.	(Πατρῶν)
ΔΑΛΚΑ ΓΙΟΛ.	(Πειραιῶς Α')	ΜΥΛΩΝΑΣ ΓΙΑΝ.	(Διοίκηση)
ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Δ.	(Καμινίων)	ΝΤΕΒΕΚΟΣ ΓΙΑΝ.	(Ναυτιλιακὸν)
ΔΙΛΙΝΤΑΣ ΣΠ.	(Διοίκηση)	ΟΡΓΑΝΤΖΟΓΛΟΥ ΟΛΓΑ	(Κεντρικὸν)
ΔΡΑΓΩΝΑΣ Κ.	(Θεσ/νίκης)	ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΑΓΓ.	(Ηρακλείου)
ΔΡΑΜΟΥΝΤΑΝΗΣ Ζ.	(Ηρακλείου)	ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Δ.	(Κεντρικὸν)
ΖΕΡΒΑΣ ΝΙΚ.	(Σταδίου 38)	ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΜΑΡΚ.	(Μοσχάτου)
ΖΟΓΚΑΡΗ Α.	(Πειραιῶς Α')	ΠΑΠΑΣ ΑΘ.	(Κολωνοῦ)
ΖΩΗΣ ΧΡ.	(Άγ. Μελετίου)	ΠΑΠΠΑΣ Δ.	(Έρυθρων)
ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ.	(Καμινίων)	ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ ΟΥΡ.	(Πειραιῶς)
ΚΑΡΑΤΣΗΣ Θ.	(Θεσ/νίκης)	ΠΑΤΙΟΣ Κ.	(Πανεπιστημίου)
ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΝΙΚ.	(Λαρίσσης)	ΠΕΤΡΟΥΛΑ Σ.	(Πειραιῶς Α')
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ Λ.	(Κεντρικὸν)	ΡΗΓΑ ΞΕΝΗ	(Διοίκηση)
ΚΛΑΡΑ - ΠΑΝΤΑΖΑΚΟΥ Δ.	(Κεντρικὸν)	ΣΕΤΑΚΗΣ ΜΑΝ.	(Μοσχάτου)
ΚΟΜΗΣ ΓΕΩΡ.	(Κεντρικὸν)	ΣΙΑΚΑΜΠΕΛΗΣ ΒΑΣ.	(Πειραιῶς)
ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν.	(Πετραλώνων)	ΣΩΡΡΟΣ ΓΙΑΝ.	(Κορυδαλλοῦ)
ΚΟΥΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡ.	(Κεντρικὸν)	ΦΑΡΦΑΡΑΣ ΓΙΑΝ.	(Κατερίνη)
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ ΒΑΣ.	(Πετραλώνων)	ΦΕΡΔΙΝΑΛΗΣ Γ.	(Καμινίων)
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ Θ.	(Πειραιῶς Α')	ΦΟΥΡΛΕΜΑΡΗΣ ΧΑΡ.	(Πινακοθήκης)
ΛΑΒΔΑ ΓΚΕΛΛΥ	(Κεντρικὸν)	ΦΩΤΑΚΗΣ ΕΠ.	(Κεντρικὸν)
ΜΑΝΔΡΑΚΟΣ Ν.	(Κεντρικὸν)	ΧΑΒΕΝΕΤΙΔΗΣ Π.	(Πειραιῶς)